

Megfelebbezték a városi tisztviselők karácsonyi előlegének elengedését

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy a májusi közgyűlés a pénzügyi bizottság, illetve a tanács javaslatára dr. Kormányos Benő módosító indítványának elfogadásával elhatározta, hogy a városi tisztviselők karácsonyi előlegét, amelyet havi részletekben kellett volna a tisztviselőknek visszafizetniük, elengedi, mivel pedig ezt az előleget a hetedik fizetési osztálynál magasabb kategóriákba tartozó tisztviselők annak idején nem kapták meg, számukra pótlólag folyósította.

A közgyűlés határozatát Szigyártó Albert törvényhatósági bizottsági tag most megfelebbezte a belügyminiszterhez. A felebbezést a tanácshoz nyújtotta be azzal a kéréssel, hogy azt a város hatósága mielőbb terjessze fel a belügyminiszterhez.

Szigyártó Albert felebbezésében arra hivatkozik, hogy a közgyűlés az első szavazás alkalmával négy szótöbbséggel tulajdonképpen az ő indítványát fogadta el, amelyben a tisztviselők kérelmének elutasítását kérte. A polgármester azonban összezavarta a dolgot és új

szavazást rendelt el, amikor már a közgyűlés egy szótöbbséggel a tanács javaslatát fogadta el Kormányosnak a főtisztviselőkre vonatkozó módosításával együtt. Felebbezésének indoklásában utal arra, hogy az általános nyomoruság következtében évente átlag kétezerhatszáz önálló iparos adja vissza iparendelvényét és állandóan néhány száz városi földbérlet áll végrehajtás alatt. Ilyen körülmények között indokolatlannak tartja, hogy a városi közgyűlés csak akkor legyen engedékeny, ha a város főtisztviselőiről van szó, de ezeket a jelenségeket ne vegye észre. A közgyűlés májusi határozatával minden külön megfontolás nélkül százhuszezer pengőt ajándékozott el a város pénzből.

Felebbezésében végül azt kéri, hogy a belügyminiszter semmisítse meg a közgyűlés határozatát és kötelezze a városi tisztviselőket a karácsonyi előleg visszafizetésére.

A tanács — értesülésünk szerint — a hétfői ülésen foglalkozik Szigyártó Albert felebbezésével.

Baár Jenő betegpénztári igazgató és Csicséri Nagy Imre altábornagy rágalmazási pöre a szegedi törvényszék előtt

(A Délmagyarország munkatársától.) A törvényszék Hábermann felebbezési tanácsa pénteken tárgyalta Baár Jenő munkásbiztosító pénztári igazgató becsületsértési pörét. Baár ellen Csicséri Nagy Imre altábornagy, a Hadróa elnöke becsületsértés címén tett feljelentést. A járásbírósgon dr. Máthé Gyula alelnök Baárt felmentette, de Csicséri Nagy felebbezést jelentett be. Így került az ügy felebbezési tárgyalásra.

A járásbírósg ítéletének ismertetése után Baár Jenő elmondotta a pör előzményeit. Ismertetette a Hadróa szervezetét, amelynek országos elnöke Csicséri Nagy Imre. A Hadróa üzemei az elmúlt esztendőben feltűnően rossz eredménnyel dolgoztak. Két virágzó üzemet tönkretettek, amire a Hadróa vidéki csoportjainak elnökei, így Baár Jenő is rendcsinálásra kérték fel Csicséri Nagy Imrét, aki ígéretet is tett arra, hogy Macher alezredest, a Hadróa igazgatóját elmozdítja állásából. Mindez azonban nem történt meg. Erre összehívták az elnöki tanácsot, amely megállapította, hogy

a HADRÓA gazdasági szervezeténél visszaélések történtek.

Az elnöki tanács egyik tagja meg is gyanúsította Macher alezredest, aki erre rágalmazási pörrel felelt. A budapesti járásbírósg megkeresésére Baár Jenőt is kihallgatták és ő megemlítette, hogy a Pénztáratéti Központ egy alkalommal több százmillió koronát utalt ki a Hadróának.

Ezt a pénzt azonban jutalmazásokra fordították.

A finn és eszt etnografusok bejárták az alsó tanyákat

(A Délmagyarország munkatársától.) A finn vendégek szegedi tartózkodásának végétől kedves részlete volt a pénteki alsótanyai kirándulás. Korán reggel két hatalmas autóbusz szállította ki a vendégeket Központ. Ragyogó napsütésben ültek a felvirágozott autóra a finn és eszt vendégek. A szegedi vezetők közül dr. Kogutowicz Károly egyetemi tanár, dr. Sebestyén Károly muzeológus, dr. Banner János egyetemi magántanár, a város részéről vitéz dr. Szabó Géza városi aljegyző nagy lelkesedéssel állottak a finnek rendelkezésére.

akik nem győztek hálálkodni azért a szívélyes fogadtatásért, amiben Szegeden részük volt.

Az ut szinte véges-végig a legemelkedettebb hangulatban telt el. Először Knappe János híres szőlőjénél állottak meg az autóbuszok.

A gyönyörűen gondozott szőlőben a vendégek őszinte elragadtatással nyilatkoztak a modern szőlőművelésről. Kattogtak a kodakok. Az egyik népviseletbe öltözött egyetemi hallgató a présház tetejéről készített felvételt. A szőlő, a présház és a borpincék megtekintése után a házigazda magyaros vendégszere-

tettel gazdag villásreggelire invitálta a vendégeket, akiknek nevében Helmer Winter mondott meleg köszönetet. Knappe János felköszöntője után elénekelték a finn himnusz, azután a társaság tovább folytatta útját a Dobó-tanya felé.

A sok finn és eszt nő itt belemélyedt a tanyaélet tanulmányozásába. Kedves kíváncsisággal megnézték mindent, a belső szobákat, a konyhát, a baromfiakat, sőt az egyik közülük még a hatalmas tanyaudvaron egyedül berzenkedő pulykakakast is lefotografálta. Dobó István és neje azután áldomásra hívta meg a társaságot és a finnek, bár Finnországban alkoholtilalom van, éppen nem látszóttak absztinenseknek.

Dr. Kogutowicz Károly, a kirándulás spirtusztuszt rektora nagy gaudium közepette mutatott be a Dobó-tanyán egy speciális dolgot, amifő fedezett fel. A tanya két épülete között antenna van kifeszítve, de nem rádió céljaira, hanem ami harsogó derűtséget keltett — a házörző komondor rabságát könnyíti meg. Az antennáról hosszú lánc csüng alá, amelynek vége a Dobó-tanya Bodrija nyakához van erősítve. A jó állat azután, ha úgy tetszik, nyakláncával végig futhat az egész udvaron.

Nagyon tetszett ez a finneknek.

Az ut ezután

az erdőbri szakiskola

pompásan gondozott erdőseibe vezetett. Itt valóságos irredenta előadást tartott Rohoska Soma erdész főmérnök, aki csodálatraméltó kitartással és munkával köti Alsótanyán a sívóhomokot.

A finnek és a magyarok ekkor már nagyon összelelegedtek.

Nem volt egyetlen finn, vagy eszt sem, aki egy-két szót ne tanult volna meg magyarul.

Egy halsinkii egyetemi hallgató már elég folyékonyan beszélt magyarul és ő köszönt meg Rohoska főmérnöknek a kalauzólást.

Csak egy kislány van a világon

A rekkenő hőségben kissé megkésve érozostáblák között vidáman nótázó társaságot vittek az autóbuszok az Alsóközponton levő mezőgazdasági egyesülethez, ahol a hús diófák árnyékában dusan terített asztalok várták a vendégeket.

Az egyesület székháza ajtajában Németh Lajos kispazda szíves magyar szavakkal üdvözölte a vendégeket, akik nem győztek kifejezni köszönetüket és hálájukat.

A város ebédjét gavalléros bőkezűséggel szolgálta fel a vendéglős és már leves után megindult a toasztok áradata. Szinte frappirozták a jelenlevőket Németh Lajos kispazda beszéde, amelyből bár alig-alig értettek meg valamit a vendégek, de szívből jövő mondatai általános tetszéssel találkoztak.

— Kegyelmes uraim, messze országból jött vendégek! — hangzott az érdekes köszöntő. Szívemre teszem a kezem és úgy kívánok minden jót önöknek, akik a Trianon átka alatt görnyedő magyarokhoz vendégekként jöttek. A szeszfogyasztás, mint hallom, a finneknél csak kicsike van, de Magyarországon mégis csak bizonyos mennyiségű szeszfogyasztást lehet eszközölni. Jó étvágyat kívánok.

És megindultak a toasztok. Dr. Kogutowicz Károly egyetemi tanár volt a tolmács, aki alig győzte a sok fordítást.

Magyar köszöntő is hangzott el. A lenszöke finn diáklány közvetlen szavakban köszöntö meg a vendéglátást.

— Kedves testvéreink — mondotta Marta Lepster — szívünkben úgy szalad ki a lelkesedés, mint tavasszal a medrétől a Tisza. Szeged volt a legjobb, a legszebb minden között és mi ide még sokszor vissza akarunk jönni. Kívánjuk, hogy a trianoni Magyarország hamarosan a régi nagy Magyarország legyen.

Megindult a nótázás, édes-bus finn dalokat énekeltek, azután magyar nótá jarta. Nagy lelkesedést keltett, amikor

a finnek ajkán felhangzott a dal: „Csak egy kislány van a világon”.